

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ एवमेवांसत्यपि प्रत्येकं श्रेष्ठे स्वातंत्र्याभावाद् श्रेष्ठ्यमव्यस्तीत्याशयेनाह सर्वे श्रेष्ठानवाश्रेष्ठा इति ॥ २१ ॥ २२ ॥ वस्तुतन्तु मनोमात्रत्वेव प्राणानामित्याह एक एव ममैवास्मेति ॥ २३ ॥ आख्यायिका तात्पर्यं तु यथा एक एव प्राणो ध्यात्ममुपाधिभेदात् संचाया मृतोऽप्यन्यस्माद्वावर्त्तते एवं परमात्मापि औपाधिक मने कथाभावं प्राप्य मिथो हर्षविषादभोक्तृभोग्य

मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठोत्थं हं पश्यतमां प्रलीनं ॥ १४ ॥ ब्राह्मण उवाच प्रालीयत ततो व्यानः पुनश्च प्रचचारह ॥ प्राणापानावुदानश्च समानश्च समानस्तु वशेतव ॥ प्रचचार पुनर्व्यानः समानः पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोह मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना ॥ १५ ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठोत्थं हं पश्यतमां प्रलीनं ॥ १६ ॥ असमानः प्रचचाराथ उदानस्तमुवाचह ॥ श्रेष्ठोह मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना ॥ १७ ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठोत्थं हं पश्यतमां प्रलीनं ॥ १८ ॥ ततः प्रालीयतोदानः पुनश्च प्रचचारह ॥ प्राणापानौ समानश्च व्यानश्चैव तमब्रुवन् ॥ उदाननत्वं श्रेष्ठो सिव्यान एव वशेतव ॥ २० ॥ ब्राह्मण उवाच ततस्तान ब्रवीद्वह्मसमवेतान् प्रजापतिः ॥ सर्वे श्रेष्ठानवाश्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः ॥ २१ ॥ सर्वे स्वविषये श्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्य धर्मिणः ॥ इति तान ब्रवीत्सर्वान्समवेतान् प्रजापतिः ॥ २२ ॥ एकः स्थिरश्चास्थिरश्च विशेषात्पंचवायवः ॥ एक एव ममैवात्मा बहुधाभ्युपचीयते ॥ २३ ॥ परस्परस्य सुहृदोभावयंतः परस्परं ॥ स्वस्ति व्रजत भद्रं वोधारय ध्वं परस्परं ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता प० ब्राह्मणगीता सुत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ नारदस्य च सर्वादमृषेर्देवमतस्य च ॥ १ ॥ देवमत उवाच जं तोः संजायमानस्य किं नु पूर्वप्रवर्त्तते ॥ प्राणोपानः समानो वा व्यानो वोदान एव च ॥ २ ॥ नारद उवाच येनायं सृज्यते जंतुस्ततोऽन्यः पूर्वमेतितं ॥ प्राणद्वंद्वं हि विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमथ श्रयत् ॥ ३ ॥ देवमत उवाच केनायं सृज्यते जंतुः कश्चान्यः पूर्वमेतितं ॥ प्राणद्वंद्वं च मे ब्रूहि तिर्यगूर्ध्वमथ श्रयत् ॥ ४ ॥

भावं भजत इति तस्मादैकाल्यबुद्ध्या सर्वैः सर्वत्रानुकर्यैः पाकार्यैः सृष्टुं संहति धारय ध्वं परस्परमिति ॥ २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ उक्तैकैकाल्यमध्यारोपापवादाभ्यां प्रपंचयति अत्रेति ॥ १ ॥ जंतोः समष्टिव्यष्टिशरीरिणः ॥ २ ॥ येन निमित्तेन कारणेन ततो निमित्तादन्योपि तंतव्यति पूर्वप्राकृतिमित्तेन एति किंत इयं प्राणद्वंद्वचकिं निर्मलानुप्यादिकं विवादिअधः पश्चादि एतेषां रूपं च यत्तद्विज्ञेयं यद्वा तिर्यगित्यादिना विभुत्वमेवोच्यते ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥